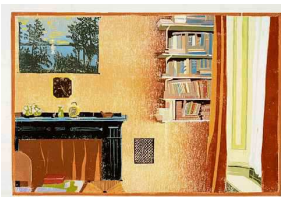

De laatste bewoner van boerderij Euvelgunnerheem, Thies Dijkhuis, wilde de boerderij als erfgoed bewaren. FOTO ARCHIEF CORNÉ SPARIDAENS

Boer Thies Dijkhuis behoeftte zijn boerderij Euvelgunnerheem voor de oprukkende stad. Kunstenaar Eline Brontsema helpt hem een handje door het interieur van de boerderij te vereeuwigen in houtsnedes. Het is haar afstudeerwerk aan de Klassieke Academie.

MARIJKE BROUWER

Ze fietst graag en op een van haar rondjes door Stad en Ommeland zag ze ineens een boerderij die haar verbaasde. Huh? Hier, op deze plek een boerderij?

Eline Brontsema (32) weet het nog precies. „Ik fietste door een strookje natuur aan de rand van de stad. Een vreemde, bijzondere omgeving is het, weelderig groen midden in een industriegebied. Een fascinerend contrast. En dan ineens duikt die boerderij op, uit een andere tijd.”

Ze weet direct dat die boerderij een goed onderwerp is voor haar afstuderen aan de Klassieke Academie. „Ik zag er meteen een serie houtsnedes in. Portret van een boerderij.”

Ze besluit de bewoner van de boerderij, Thies Dijkhuis, te bellen. Het is eind maart 2019. Op internet tikt ze zijn naam in en dan vindt ze een nieuwsbericht waarin staat dat hij zeven dagen daarvoor is overleden.

Thies Dijkhuis, de laatste boer van Euvelgunne. Zijn leven lang woonde hij op Euvelgunne, een streekje opgeslokt door de stad Groningen, in de richting van Engelbert. Het is de plek waar zijn ouders en voorouders boerden.

Dat levenswerk wilde hij koste wat kost bewaren. Hij streed ervoor dat het land om zijn boerderij land bleef, dat het groen niet werd ingenomen door de stad. In 1996

Euvelgunnerheem uit hout gesneden

verkochte hij het grootste deel van zijn landerijen aan de gemeente Groningen, waarbij hij bedong dat het bewaard zou blijven als natuurgebied De Hunzezone, inclusief zijn boerderij in beheer bij Het Groninger Landschap.

Brontsema besluit zijn familie te bellen. Ze is van harte welkom op Euvelgunnerheem en maakt er dagenlang tal van foto's. „Ik schilder liever op locatie, maar de familie was de boel ook aan het opruimen. Fotografieren wilde beter.”

Ze komt uit 't Zandt. Ze weet niet beter of ze tekende. „Tekenen heb ik altijd leuk gevonden, iets maken, bezig zijn.” Ze wilde naar kunstacademie Minerva, kon het daar niet vinden en koos voor de studie filosofie. Eenmaal afgestudeerd werd ze onderzoeksmedewerker op de RUG en schreef ze zich in voor de vooropleiding van de Klassieke Academie.

Daar vond ze het zo leuk, dat ze haar baan opzegde en zich toelagde op de vijfjarige kunstopleiding. Via beurzen en een kleine baan in de thuiszorg kon ze deze tweede studie financieren.

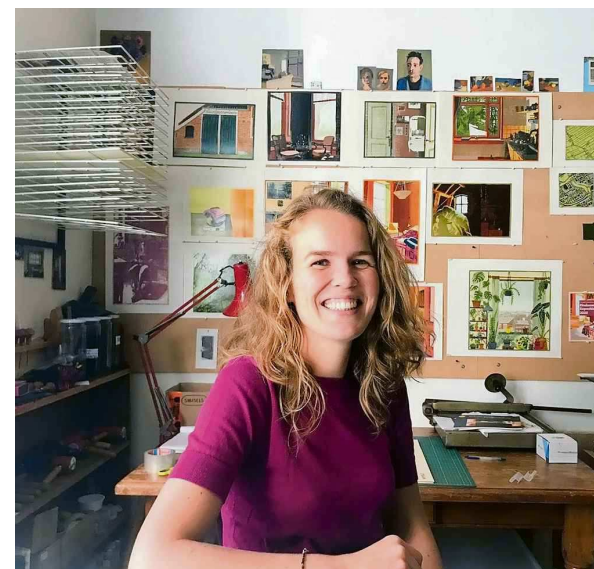
In het derde jaar ontdekte ze de houtsnedes. Ze weet: hier wil ik mee door. „Het is een heel fijne manier van werken, met veel verschillende taken. De plaat snijden, drukken, kleuren mengen, het ontwerp bedenken. Het is heel omslachtig en arbeidsintensief. Een monnikenwerk.” Ze legt het uit met in haar hand een plaatje

hout, berkentriplex. In haar andere hand een gutsje. „Het werkt als een stempel: op de verhoging komt de inkt.”

Tegelijkertijd werkt de houtsnede omgekeerd. Drukt een stempel de afbeelding af, een houtsnede drukt juist niet de afbeelding, maar de omgeving af. Laagje voor laagje, kleur voor kleur, komt de gehele houtsnede in beeld.

Inderdaad heel arbeidsintensief. „Het is millimeterwerk, je ziet de prent stap voor stap verschijnen, maar je weet nooit precies hoe het uitpakt. Het is steeds een verrassing”, zegt Brontsema.

Voor haar afstudeeropdracht Euvelgunnerheem maakte ze, onder begeleiding van haar docenten Siemen Dijkstra en Piet Sebens, tien houtsnedes. Een jaar lang was ze ermee bezig, toegewijd en geconcentreerd. Ze is tevreden met het resultaat. „Ik wilde een portret maken van het interieur, dat de sfeer ademt van een tijd die voorbij is. Voor mij zit daar schoonheid in, want waar zie je nog zo'n aanrechtje, zo'n spoelbak? Je kunt binnen zien dat dit het huis was van de vrijgezelle boer Dijkhuis. De Noorderkamer was ingericht en geveerd door zijn moeder. Over een aantal jaren zie je dit nergens meer.” De houtsnedes van Eline Brontsema (en andere studenten van de Klassieke Academie voor Beeldende Kunst) zijn nog tot en met 18 oktober te zien in Kunstlievend Genootschap Pictura in Groningen.

Eline Brontsema maakte de houtsnedes als haar afstudeeropdracht FOTO DVHN